

Allegro.

Gid jeg var en Mor - - - - gen -

vind! Sag - - te skulde jeg da svæ - ve hist til hen - des Lei - - e ind, o - - ver hen - des Lok - ker

bæ - ve, kys - se hen - des Ro - sen - kind, blidt op - lö - se Sil - ke - baan - det un - - der Pi - gens kyd - ske

Barm, og for - svin - de, el - skovs varm, af den Yn - - - - di - ge ind -

aan - - - - det.

sempre piano.

Gid jeg Glæ-des-taa- ren var, som i hen-des from-me Öi- e stund-om glind-ser,

stil le, klar, naar hun stir-rer mod det Høi-e! Jn-gen. Spotter mig da saae; men sødt

svim-løn-de jeg skul-de i den æd-le Barm ned-rul-le, og i Sa- lig-hed for-

gaae, og i Sa- lig-hed for-

gaae.

Gid jeg var en hel - - - lig Tan-ke, som i hen-des Sjæl op-staaer, naar i El-skovs Dröm hun gaaer, naar hun

fö-ler Hjer-tet ban-ke ah-nen-de, og læng-sel-fuld! O! da skul-de un-der-fuld vo-re Væs-ner

sig for-e-ne, tven-de Draa-ber i eet Væld, sam-me Tan- - - - ke, samme Sjæl i det

skjönt - - - - harmo nisk E - - - - ne.

smorz:

Jngemann.